

Sygn. akt IV CZ 35/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa T. O.

przeciwko Szkole Wyższej w S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 października 2015 r.,

zażalenia powoda

na wyrok Sądu Okręgowego w G.

z dnia 9 grudnia 2014 r.,

odrzuca zażalenie, pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G., wyrokiem z dnia 9 grudnia 2014 r., uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 kwietnia 2014 r. i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Zażaleniem wniesionym na powyższy wyrok, powód wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji sprawa była rozpoznana w postępowaniu odrębnym, według przepisów o postępowaniu uproszczonym. Sąd drugiej instancji nie jest związany kwalifikacją o skierowaniu sprawy do postępowania odrębnego dokonaną zarówno zarządzeniem przewodniczącego sądu pierwszej instancji, jak również przez skład orzekający tego sądu. W razie błędnej kwalifikacji przewodniczący w sądzie drugiej instancji powinien w razie potrzeby wydać odpowiednie zarządzenia, którymi z kolei nie jest związany skład orzekający sądu drugiej instancji. Wymagane jest, aby zawsze zmiana charakteru sprawy znalazła odzwierciedlenie w zarządzeniu przewodniczącego sądu drugiej instancji bądź postanowieniu tego sądu. Ze względu na aspekt celowościowy i ochronę praw stron procesowych nie jest zasadne założenie, że sąd rozpoznający sprawę w razie stwierdzenia, iż powinna ona podlegać rozpoznaniu według przepisów dotyczących innego rodzaju postępowania procesowego niż to, w którym była rozpoznawana wcześniej, może w sposób „płynny”, bez wydawania jakiegokolwiek decyzji procesowej, przystąpić do stosowania innych przepisów niż dotychczasowe. Byłoby to rozwiązanie niekorzystne dla stron, które mogłyby być zaskakiwane dokonaną przez sąd orzekający zmianą oceny charakteru rozpoznawanej sprawy, skutkującą stosowaniem innych niż dotychczas przepisów postępowania. Podstawę normatywną tych obowiązków sądów stanowi art. 201 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. z uwagi na obowiązywanie także w drugiej instancji art. 13 § 1 k.p.c. Dopóki sąd nie wyda postanowienia, dopóty jest ona rozpoznawana w tym postępowaniu, do którego skierował ją przewodniczący (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2007 r., III CZP 11/07, OSNC 2008, nr 2, poz. 23).

W drugiej instancji sprawa została skierowana do rozpoznania przez przewodniczącego Sądu Okręgowego w składzie jednoosobowym bez zmiany dotychczasowej kwalifikacji charakteru sprawy, a po odroczeniu pierwszej rozprawy została ona ponownie skierowana na rozprawę w składzie trzyosobowym, ale bez wydania zarządzenia o rozpoznaniu sprawy w innego rodzaju postępowania niż dotychczas. Również skład orzekający nie wydał w tym przedmiocie żadnego postanowienia. W tych okolicznościach należy przyjąć, że w postępowaniu apelacyjnym nie wydano zarządzenia przewodniczącego Sądu Okręgowego albo postanowienia tego Sądu o zmianie dotychczasowej kwalifikacji charakteru sprawy rozpoznawanej w postępowaniu uproszczonym.

W sprawach rozpoznanych w postępowaniu uproszczonym nie jest dopuszczalne wniesienie zażalenia przewidzianego w art. 394¹ § 1¹ k.p.c. na wyrok kasatoryjny sądu drugiej instancji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2015 r., III CZ 7/15, OSNC 2015, nr 6, poz. 79 oraz z dnia 17 kwietnia 2015 r., III CZ 15/15, nie publ.). Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 108 § 2 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.